

NOORD-BRABANDER.

Dit is voorum
Quid vobis? HORATIUS.

NOMMER 38

'S BOSCH.

DINGSDAG, 29 MAART 1831.

Italië.

ROME.

De heilige vader heeft tot vele posten en bedieningen be-
noemingen gedaan. Den 2 maart heeft Z. H. de xisten predika-
tie gehoord. Den volgenden dag is hij naar de Kerk van St. Jan
van Lateranen het beeld van den Zaligmaker en de hoofden
van de Prinsen der apostelen gaan versieren. Hij deelde ruime
schattingen aan de armen uit, en werd door het volk met wro-
pelingen ontvangen. Men daar begaf Z. H. zich naar het pa-
pale Quirinaal, waarwaards hij zijne residentie overbragt. Deze
residentie is ingericht om diegenen te logenstraffen, welke zich
tegen de heilige vader of tegen de heilige Kerk in omloop te brengen, dat
zij de heilige stad te verlaten.

Terwijl de opstandelingen afloopt van het spoor ge-
brachte leden der opstandelingen, welke de verrijkingen
de getrouwe opstandelingen in den Staat, hielden overvloedige huone
verknachtheid aan Z. H. Een groot aantal bieden zich aan om de wape-
nen op te vallen en tegen de opstandelingen op te trekken.
De steden, welke zich in dit opzigt het meest onderscheiden
hebben, zijn: Rosco, Albano, Frascati, Palestrina, Frosinone,
Tivoli, Terracine, Maria, Zagarolo Civitalavina, Subiaco Campa-
nano, Geri, Ceprano, Cisterna, Roccapriora en S. Vito. Te
Rieti verbonden zich eene bende van 250 miltelingen, om de
stad in den opstand mede te slepen; maar zij ontmoeten eene
zoo verklaarden wedijverend, dat zij verplicht warden zich in
allerij te verwijderen. De bevolking van Ferentino heeft zich
ook op de vereerendste wijze verklaard en vele inwoners zijn
ingeschreven om een gedeelte van een rij corps uit te maken.
Men moet hier ook gezag maken van Terracine, het sterk-
de verheffing van den Paus met eenen vreemdendag genierd
en hij die gelegenheid ronddeelingen aan de armen end geve-
genen gedaan heeft.

Polen.

WARSAU, 14 Maart.

De *Fransche Courant* meldt dat de koning van
het koninkrijk Pruisen en de koning van den gemak tot ont-
vangst van den Franschen generaal der kavalierie graaf *Ewelms*,
die binnen kort te Warschau verwacht wordt. De Fransche con-
sul, de heer *Darant*, zal door den heer *Pintin* vervangen
worden.

De ijsgang op de Weichsel duurt voort. Sneeuw en regen
wischen elkander goed af, en de wegen worden steeds moei-
lijker te passeren. Dit schijnt de reden, dat wij volstrekt
geene berichten van het oefflogstonel hebben.

KRAKAU, 15 Maart.

De generaal *Chlopicki* bevindt zich sinds drie dagen binnen
onze muren. Hij is herwaarts gekomen om zijne wonden te la-
ten genezen.

Volgens eenen brief uit Warschau van den 11 dezer, heeft
de veldmaarschalk *Diebitzsch* den generaal *Witt*, ter vervolging
van den generaal *Dyemicki* afgezonden.

Men beweert, dat het hoofdkwartier van den graaf *Diebitzsch*
thans is te Zielichow (half weg tusschen Warschau en Lublin,
op den rechter oever van de Weichsel.)

Duitschland.

FRANKFORT, 21 Maart.

Uit een vader legerbericht van den veldmaarschalk *Diebitzsch*
betreffelijk den slag van den 25 februari, blijkt, dat het ver-
lies der Russen grooter is, dan men aanvankelijk had berekend.
Volgens de opgemaakte staten, bedraagt hetzelfde niet 5000,
maar 8000 man.

Te Krakau heeft men den 9 de volgende tijdingen uit
Warschau van den 6 maart ontvangen: «De poolse troepen
hebben, niet uitzondering der bezetting van Praga, en van 5000
man, die te Warschau zelve zijn achtergebleven, deze stad ver-

laten, en zijn in twee afdelingen noordelijk en zuidelijk getrok-
ken, naar die punten van den linker oever van de Weichsel,
waar men denkt, dat de Russen den overtocht zullen beproeven.
De wonden van den generaal *Chlopicki* is zoodanig verergerd,
dat aan zijne volkomene herstelling nog in geen weken te den-
ken is.

Van den 23.

De Fransche afdeling oostenrijksche troepen, komende van
Reggio, Parma hinnen getrokken; eene andere is gemaagsaam
geliktijdig van Piacenza derwaarts, op marsch gegaan. De
stedelijke regering van Parma heeft zich den 23, bij monds-
eener deputatie, te Piacenza aan de aarkhertogin komen on-
derwerpen.

Volgens het dagblad van Rome, van den 10, was alles aldaar
stil, en was de menigte meer dan ooit gezind om de openba-
re orde en rust te handhaven en den Paus te verdedigen. Eene
bende der opstandelingen, onder bevel van den oversten
Serpognani, had zich in den ochtend van den 8, voor de stad
Rieti vertoond en dezelve opgeëischt, op het weigerend ant-
woord van den passelijken bevelhebber, hadden de insurgen-
ten het vuur geopend en tot den avond volgehouden, maar
zich toen, na een verlies van 40 man dooden en gekwetsten,
geladen te hebben, terug getrokken.

De prins van *Carignan* beynigt zich wederom te Turin. Naar
men verzekert, heeft hij in Savoije van den kant der troepen
en der inwoners slom bewijzen van verknachtheid ontvangen.

Volgens het dagblad van Bologna, van den 15, zonden de
oostenrijksche troepen oot Gento (behoorende tot de legatie
van Bologna) bezet hebben.

Frankrijk.

PARIS, 20 Maart.

In de zitting van den 18, hebben de verkiezende ambtena-
ren achtergelikt het woord gevoerd, en voornamelijk de begra-
selen ontwikkeld, die zij voornemens waren te volgen. De eer-
ste minister *Casimir Perrier* begon met de betuiging, dat hij
niet de nieuwe bestuur geene voorstellen doen of maatregelen nemen
zoude, die niet, na eene gezamenlijke overweging, door
de gezamenlijke leden waren goedgekeurd. Evenzeer verwachtte
te en blichte het bestuur van deszelfs onderhoorige ambtena-
ren eene naauwkeurige overlegging naar voorschriften en eene ge-
zette medewerking. De president der ministers piffte het be-
leid der binnelandsehe zaken, welke gemaakt zijn, te onschry-
ven. Ze bestonden in het herbevestigen der wetten, het uitvoeren
der wetten en het doen eerbiedigen van het oppergezag. Graaf
onrustige volksbeweging zou niet ongestraft blijven, onder welke
van zij ook moog plaats hebben. De voorstanders van het ge-
vallen bestuur, die nog in het ministerie scholen en zamenspreken
zouden naauwkeurig gade gehouden, en wegens tot het geve-
hijne onmagt teruggebragt worden. De ministerie zoude eene
zeer af de vrijheid van eene gevecht bescherming worden; want
zeide de heer *Perrier*, «het wordt tijd, dat de rust en het ge-
voel van volkomen veiligheid terug keeren. Alle degenen, wier
belangen, tot ons diep leedwezen, zoo zeer benadeeld zijn ge-
worden, wenschen dit; de herstelling van het openbaar ver-
trouwen, waaraan de kracht van den staat berust, vereischt dit
gebiedend; en voor de verkiezenden van volksvertegenwoordigers,
die eerlang moeten plaats hebben, is niets volstrekt noodzake-
lijk. Te midden van onrusten kansen die verkiezenden de stem-
des zelfs niet uitdrukken; want de bedrageringen, te midden van
een onroer geuit, kunnen evenzeer als die van den kant der
regering, de gemiddelen verontvreden en eene vrije stemming
belatten. Voor de eer van Frankrijk is het noodig, dat dezelfde
bevolking niet langer het schouwspel oplevere van eene maat-
schappij, waarin geweld en hartstogt den toon voeren.»

Vervolgens tot de buitenlandsche zaken overgaande, zinde de
minister, dat men Frankrijk er toe wilde brengen, om alle
de Mogendheden van Europa te wantrouwen, en die Mogend-
heden als vijandig tegen de tegenwoordige orde van zaken te doen
beschouwen. «Mogt er wezenlijk zulk een wantrouwen heer-
schen,» ging hij voort, «dan is het onze zaak om Europa te
overtuigen, dat het zich bedriegt. Onze jongste omwenteling
heeft niet plaats gehad, om het regt van den sterksten te doen
geveieren. Frankrijk, ofschoon gewapend, om zijne regten te

verdedigen. Het is van anderen te verbieligen; de zelfs staatkunde wordt niet doorhaast toegelid. Wij wanschen den vrede, die voor de bevestiging der vrijheid zoo noodzakelijk is; maar, zoo de veiligheid of de eer van Frankrijk in gevaar mogt komen, dan zouden wij oorlog willen voeren, omdat alsdan ook de vrijheid gevaar zoude loopen. Met vertrouwen zouden wij ons in dat geval op den moed onzer landgenooten verlaten; op het eerste teeken zonde Frankrijk gereed zijn, en zijn Koning heeft niet vergeten, dat hij in de legers voor het eerst geleerd heeft, zijn vaderland te dienen.

Het beginsel van niet-tusschenkomst is vroeger vastgesteld; ook wij nemen het aan, dat is te zeggen, wij beweren, dat vreemde Mogendheden het recht niet bezitten, om in de binnenlandsche zaken van andere staten gewapenderhand tusschen beide te komen. Voor ons zelve passen wij dit beginsel toe; en wij zullen het bij elke gelegenheid belijden. Maar moet men daardoor verstaan, dat wij, overal, waar het niet geëerbiedigd wordt, oorlog zullen voeren? Neen, mijne heeren, dit zoude slechts eene andere soort van tusschenkomst; op die wijze zouden wij de aanmattingen van het heilig verbond doen herleven, en tot de hersenschieting ontwerpen vervallen van de zoodaartigen, die aan geheel Europa een en hetzelfde denkbeeld hebben willen opdringen en bene loort van algemeen rijk willen stichten. Op die wijze verstaan, zoude het beginsel der niet-tusschenkomst slechts een naam voor de veroverings-zucht zijn.

Wij zullen voorts het beginsel van niet-tusschenkomst door dat weg der onderhandelingen vruchten te doen hoventriven; en slechts het belang of de waardigheid van Frankrijk zoude ons de wapenen in handen doen opvatten. Aan geen volk kennen wij het recht toe, om ons tot het strijden voor hunne zaak te dwingen; en Frankrijk alleen mag over het bloed der Franschen beschikken.

De ministerien, waaraan wij zijn opgevoerd, hebben zich tegen de gewapende tusschenkomst in België verklaard. Wij zoudt destijds eene geheele staatkunde gevolgd hebben, en zullen ons naar dit voorbeeld rigten. Weest verzekerd, dat Frankrijk, waar het zulke vaststukken geldt, steeds de taal zal voeren, die naar zijne groetheid voegt.

Daarna hebben voornamelijk de heeren *Busse*, *Salverte* en *Lafayette* het woord gevoerd. Eerstgenoemde heeft beweerd, dat de ministerien, blijkens de door hen gegeven openingen, den maatschappigen toestand van het rijk geenszins uit het juiste oogpunt beoordeeld, en denzelven niet begrepen hadden. Zij zagen de zaak, volgens hem, te licht in, en rekenden te zeer op dat zij de volksbewegingen, door middel der voorgedragene wet zouden kunnen onderdrukken; want oischoon in sommige gevallen het bezigen van geweld nuttig konde zijn, zoo had toch de ondervinding der menigvuldige omwentelingen in Frankrijk geleerd, dat maatregelen van geweld meestal voor alle de partijen eene reuk van rampen na zich sleepten. Ook aan de woenlijken der aanhangers van het vorig bestuur behoorden de Ministers groeter gewigt te hechten, daar toch in de laatste dagen van de laatste regering gebleken was, dat er werkelijk hier en daar zamenvoering bestaen hadden, te gevaarlijker, omdat de verschillende ministerien, die elkander sedert de omwenteling van juni opgevoerd zijn, niet genoeg gezorgd hadden, dat alle de zoodaartigen, wier staatkundige denkwijze twyfelachtig was, uit openbare bedieningen verwijderd werden, zoodat er onder de ambtenaren van allen rang nog eene menigte werden gevonden, die slechts den schijn aannemen, als of zij der nieuwe orde van zaken toegedaan waren. Hetzelfde was het geval met velen der gezanten en zaakgeestrijden bij vreemde Hoven; waardoor de belangen van Frankrijk in menig opzigt konden misleiden worden. Wat het voornemen betrof, om den vrede te bewaren, verklaarde de heer *Salverte*, dat ook hij vrede boven oorlog verkoos, maar dat het zijns inziens onmogelijk zoude zijn den vrede te handhaven, zonder de eer en de waardigheid van Frankrijk te kort doen, welke nu reeds eenigzins geschonden waren. Frankrijk toch had sedert lang verkondigd, dat hetelve het beginsel van niet-tusschenkomst zoude handhaven. Getrou aan dit beginsel had het op verscheiden punten verzamelingen van uitgewekenen, die de rust van naburige landen bedreegden, open verstoopen, oischoon hunne zaak aan het geheele Fransche Volk deelneming inboezemde; en ter belooning daarvoor hadden de vreemde Mogendheden volgens den heer *Salverte*, met alle de pogingen van het gevallen koninklijk geslacht, om in Frankrijk ontstuit te stoken, in het geheim onderhouden, maar op dit oogenblik zag men, dat Oostenryksche Rijksgelden de gewesten van Italië overstroonden, die in het denkbeeld gestaan hadden, dat zij onder bescherming van Frankrijk een gehaat juk zouden kunnen afwerpen. Zoo iets toe te geven, alleen om vreesachtig eenen oorlog te vermijden, zoude der fransche eer eenen onuitwisschbaren vlek aanwrijven, en de heer *Salverte* wilde dus, dat men, alvorens aan de Ministerien de gevraagde geldmiddelen toe te staan, hen moest noodzaken, om hunne denkbeelden nopens de buitenlandsche staatkunde nog duidelijker open te leggen.

Nimmer zullen wij ophouden in den voortgang der europeische maatschappijen een levendig belang te stellen. Maar het lot van ieder volk is in zijne eigene handen, en deszelfs vrijheid moet steeds uit zijn eigen boezem voortkomen. Door aanmoediging van buiten wordt die vrijheid benadeeld en in de waagschaal gesteld. Meest zij van den kant van bijzondere personen plaats, dan bewijzen deze aan de volken eenen slechten dienst; komt zij van den kant der regeringen, dan is zulks eene aanranding van het recht der volken. Frankrijk zal op gene andere wijze de wereld tot het erlangen der vrijheid opwekken dan door het vreedzaam voorbeeld van de ontwikkeling zijner instellingen en door zijnen eerbied voor de rechten van allen.

In den verderen loop zijner rede sprak de minister van de vredelievende verzekeringen, die de fransche regering van alle de Mogendheden van Europa ontvangen had; van den goeden staat, waarin het fransche leger gebragt was, en van de buitengewone hulpmiddelen, die, tot vinding van de kosten daarvan, noodzakelijk waren geworden. «Maar,» zeide hij, onze toebereidselen zijn tot nu toe van eenen geheel verdedigenden aard. In spijt van al die voorbarige voorspellingen bestaat er geene noodzakelijkheid om oorlog te voeren. De laudruchtige eischen der partijen zullen op onze besluiten te dezen aanzien geenen invloed hebben. Wij kennen aan eene oproerige menigte evenmin het recht toe, om ons tot het voeren van oorlog als tot het beproeven van staatkundige nieuwigheden te dwingen. De minister eindigde met te beweren, dat het de plicht der fransche regering was, om het oogenblik zooveel mogelijk te verhaasten, waarop alle staten van Europa hunne buitengewone oorlogstoerusting zonden staken, en met de leden der kamer aan te manen, om toch alles te vermijden, wat de gemiddelen verbitteren konde, maar veel meer de regering in hare goede pogingen te ondersteunen.

De heer *Lafayette* heeft den inhoud van eenige te Warschau gevondens brieven en aantekeningen, welke de grootvater *Condorcet* vergaten heeft mede te nemen, aan de vergadering medegedeeld. Hij dezerve blyft, dat hij Rusland in november 1793 het denkbeeld van eenen algemeenen oorlog, ten gevolge der gebeurtenissen in Frankrijk en België, voor levendig was. De minister van binnenlandsche zaken merkte, in antwoord op die mededeeling aan, dat uit het geheel der bedoelde briefwisseling bleek, dat er naar geenen oorlog tegen Frankrijk getrokken is. Zoo had h. v. de keizer van Rusland, in antwoord op eenen brief van den Koning der Nederlanden, die hulp vroeg om den belgischen opstand te dempen, geantwoord, dat hij die hulp wel verleenou wilde, mits hije bondgenooten met hem listend. Maar Oostenryk en Pruisen hadden er zwaarigheid in gevonden, en de zaak was blijven rusten. Ten aanzien van Italië heeft Frankrijk te kennen gegeven, dat het in de tusschenkomst niet toestemde, maar dat wily volgens den minister niet zeggen, dat Frankrijk daaraan oischoon listend. Omtrent Modena wordt het oogenblik van terugkeering tot Oostenryk ingeroepen. Omtrent den kerkelijken staat, alsmede omtrent Luxemburg, heeft Frankrijk onderhandelingen aangeknoopt. Dan die van Bologna hadden zelve het beginsel van geene tusschenkomst mishand, door de capitulatie van Modena te veroorzaken. Het spiet dan minister, dat hij bij dit verrij moet denken.

Volgens alhier overgebragte telegrafische berichten is de rust te Kadix en St. Fernando geheel hersteld; in Spanje is alzoo wederom alles rustig.

Bijzondere brieven uit Napels melden, dat alhier alles in rust is. Men had er te tijding bekomen, dat de broeder des Konings, als gouverneur-generaal van Sicilië met heel geestdrift te Palermo was ontvangen.

— De vereenigde staten hadden eene wetenschappelijke expeditie naar de Zuid Zee gezonden, om ontdekkingen te doen; deze expeditie heeft een droevig einde gehad; het schepselvolk is in opstand gekomen, heeft de chefs aan de kust van Peru ontscheept en is met het schip naar Chili gevlugt.

TOULOUSE, 17 Maart.

Gisteren morgen, 16 maart, stond de bevolking verbaasd op het vernemen; bij het ontwaken, dat de in de stad ter vereeniging der gelooviger uitgestelde kruizen waren aangevoerd en in de kerken gebragt; dat van de kerk *Sauvada* reeds geproclameerd; dat van de kerk van den heiligen *Stefanus*, in het jaar 1809 geplant, onder de bescherming van *Sauve* schuwe, maar sterke magt; dat van de kerk van den heiligen *Petrus*, enz....; dat van de kerk van *S. Eudopere*, geplant tijdens de missie van het jaar 1810, onder de toezichtingen van de geheele stad, op eene afgelegene en door cypressboomen omschaduwde plaats, het voorwerp van eene eenzame devotie, en hetwelk langen tijd aan de pogingen der verwoesters wederstand heeft geboden.

De pompiers, lijdelyke werktuigen van onze stedelyke magistratspersonen, hebben, met den bijstand der nationale garde, de kruizen vernield.

De verwoesting is ten top gestegen en wij zullen niet beproeven om dezelve af te schetsen, daar wij te zeer door onze droefheid overstelpt zijn. Laten wij ons vergenoegen met te zeggen, dat de geestelykheid met mgr. den aartsbisschop aan het hoofd, en de geloovigen van alle standen, mannen, vrouwen en kin-

—

deren elkander opvolgen in de kerken, waar de kruizen opeen
ronwaken en van Hamblouwen omgeven, geplaatst zijn, om aldaar
openbare boete te doen.

Zoodra de heilige kruisboom van onze publieke plaatsen weg-
genomen was, begaf de godvruchtige bevolking onzer stad, welke
hetzelve aldaar geplaatst had, zich naar de tempels, om, door
eene openbare boete, de heiligschennis, welke het teeken van
haar geloof ondergaan had, uit te wischen. In de hoofdkerk had-
den de geloovigen, welke zich naar die godsdienstige plegtigheid
begaven, den eersten pastoor der diocèse aan hun hoofd.

Gedurende den geheelen dag werden de kerken door geloovige
christenen, welke denzelfden plicht kwamen vervullen, bezocht.

Nadat des avonds in de kerk van de Dalbade, de gewone
oefening van den woensdag had plaats gehad, beklom de eer-
waardige pastoor dezer parochie, na het onderrigt, den predik-
stoel, en betrefte in eene aanspraak, vol van vuur en liefde,
de verblijndheid van die menschen, welke het gewaagd hebben
het heilig teeken van hunnen godsdienst, hetwelk ook dat van
de vrijheid der wereld is, aan te randen. Er werden van alle
kanten zuchten gehoord en de aanwezigen hieven aan den voet
van het kruis nedergeknield, met den toon der smarten der
godvrucht den lofsang op het kruis aan: *ó erua ave*. Vervolgens
zonden zij, op het uitnoodigen van den pastoor en om te too-
nen, dat zij waardige navolgers waren van dien God, die zijne
vijanden verzoeken schouk, met eene vurige liefde, zelfs voor
diegenen, welke hem ten hemel op, wier goddelooze bedrijven hem
in neerslag brachten, en zoo genadig gedompeld had.

Belgie.

BRUSSEL, 21 Maart.

Men heeft gisteren onderscheidene Fransche militairen in
Brussel gezien. Zij hadden inkwartierings-bijlatten
en werden door eenen onder-officier begeleid. Volgens den *Vrai*
Patriote hebben zij verklaard, dat zij kwamen om de goede
zaak te dienen. Te Namen heeft men ook zoodanige militairen
gezien.

Van den 24.

In naam van het belgische volk.

Wij Regent, enz.

Gezien art. 70 der constitutie.

Gezien het besluit van het nationaal congres van den 3 maart
1831.

Overwegende, dat gezegd besluit niet bepaaldelijk den tijd
inhoudt, binnen welken voor de eerste reis de kiezerslijsten moe-
ten opgemaakt zijn.

Overwegende, dat, indien het in den tegenwoordigen staat
van zaken, onmogelijk is het tijdstip te bepalen, waarop de ka-
rners kunnen worden bijeengeroepen, het metzigenstaande van
belang is, om van heden af de kiezerslijsten, in gereedheid te
brengen.

Op voorstel van zotten minister van binnenlandsche zaken.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De gemeenten-administratiën zullen onmiddellijk de
lijsten der burgers huurer gemeente opmaken, welke, ingevolge
de wet van den 3 maart 1831, de vereischten bezitten om kie-
zers te zijn.

Art. 2. Al de kiezerslijsten zullen op den 15 april aanstaande
gesloten zijn.

Art. 3. Onze assistent van binnenlandsche zaken is met de uit-
voering van dit tegenwoordig besluit belast.

Brussel, den 19 maart 1831.

E. SURLET DE CHOKIER, regent.

De minister van binnenlandsche zaken,
J. F. FORTMANS.

Wij Regent, enz.

Gezien art. 2 van het besluit van den 18 januarij 1831, op
voorstel van den minister van binnenlandsche zaken.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De burgemeesters, de district-commissarissen, de gou-
verneurs, de chefs der bataillons en legions, en elk voor
zoo veel hen aangaat, belast met de organisatie van den eersten
ban der burger-garde, binnen den tijd van veertien dagen, te
rekenen van de afkondiging, dezes.

Art. 2. Onze minister, enz.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 28 Maart.

De afdeelingen der tweede kamer zijn langdurig vergaderd
geweest over het ontwerp van wet om te voorzien in de behoeft-
ten van den staat voor dit oogenblik.

Bij besluit des Konings is er eene veldpost voordien dienst
van het leger opgericht, aan welke hoofd gesteld is de gewezen
directeur van politie te Gent, de heer Q. M. D. Morjous en
aan welke nog voorts zijn geëmplonjeerd verschillende beambten
van postkantoren in het zuiden, welke door de gebeurtenissen
aldaar van hun bestaan waren beroofd.

— Uit de aan de tweede kamer overgelegde staten omtrent
wij, dat het inkomen van den Koning, ingevolge Zr. Ms. be-

sluit van den 16 januarij dezes jaars, n°. 53, verminderd is
met f 675,000; dat er, bij het departement van binnenlandsche
zaken f 34,000 is bezuinigd geworden door de percentsgewijze
kortingen op de tractementen, ingevolge Zr. Ms. besluit van
den 10 februarij daaraanvolgende; dat, wat betreft het departe-
ment van justitie en dat van den roomsch-katholijken eerdienst,
men zich geregeld heeft naar de behoeften der noordelijke provin-
ciën over 1829, omdat de nieuwe regterlijke en kerkelijke or-
ganisatie, vooreerst niet bepaald zijn; dat de verminderingen op
het departement van oorlog voortspruiten uit de door Zr. Ms.
genomen en reeds ter uitvoering gelogde besluiten tot vermindering
van het 1°, 2° en 3° bataillon artillerie nationale miffie, van het
2° en 4° bataillon veld-artillerie, van de 1°, 3°, 4°, 6°, 11°, 15° en
16° afdeelingen infanterie; van de afdeeling kuirassiers n°. 2,
van het regiment hussaren n°. 8 en van seven compagnien van
het wapen der mareschaussés.

— Men verneemt, dat Z. M. den luitenant-generaal van Geen
tot den nederlandschen adelstand heeft verheven, met den titel
van baron, en dat de majoor *Nepveu*, chef van den staf, tot luit-
nant-kolonel en de kapitein van Geen, mede van den staf, tot
lidder der militaire willems orde der 3e klasse zijn benoemd
geworden.

— Z. K. H. de prins van Oranje, vertrekt naar Luxemburg,
met den rang en onder den naam van gouverneur-generaal,
terwijl de hertog van *Saxon-Weimar* met de generaals van
Geen en *Mayer*, de drie divisien des legers, gelijk zij in voor-
rig nummer gemeld hebben, zullen aanvoeren, *Frederik* prins
Frederik tot generalissimus verheven is.

— Men meldt uit Rotterdam den 25 dezer:

Werkelijk is gisteren de prins van Oranje uit 's Hage vertrok-
ken en hier doorgekomen, zijne reis naar Luxemburg in alle
stille voortzettende.

— Den 25 dezer is er voor Z. K. H. prins *Frederik* der Ne-
derlanden eene groote parade van het garnizoen in een gedeelte
der schatterij, te Breda, gehouden, hoegstdeels heeft zijne
tevredenheid over de goede houding der troepen aan den dag
gelegd.

— Volgens geruchten zullen de duitche troepen onverwijld
Luxemburg binnen rukken en onder het onmiddellijk bevel van
den prins van Oranje staan.

— Volgens berichten van den generaal-majoor *Destombes*, van den
21 en 22 dezer, heeft de uitvoering van het reeds vreeger ge-
geven bevel, dat geene vlaamsche visscherschuden in den Braak-
man, een vliet, dat langs het zeeuwsche grondgebied loopt,
mogen verschijnen, zonder eene visch-agte te bezitten, bij Phil-
lippine den 19 dezer tot eenige vijandelijkheden aanleiding ge-
geven. In den ochtend van dien dag liepen 55 eenige visschers-
schuiten de haven van Bonchaute uit, waaron 10 de kanonneer-
boot n°. 13 een schot werd gedaan, om deze vaartuigen te doen
hydraanen. Zij loonden zich daartoe niet geneegen, en de luitenant
Verhooren, die op de kanonneerboot n°. 30 bevel voert, zond
dienvolgens eenige gewapende manschappen met een sloep uit,
om de visschers tot hunnen plicht te brengen. Toen deze bij
voortdoring weigerden om hij te draagen, dreven de manschap-
pen op de boot hen door hunne geweerschoten op den wal. De
sloop trad afte, daarop naar de kanonneerboot terug te keeren,
doch werd, bij het voorbij varen van het fort *Isabella*, door de
Belgen met een geregeld geweer-vuur begroet. De kanonneer-
boot n°. 33, die op het hooren van het eerste schot was komen
aanzeilen, liet dit vuur niet onbeantwoord, doch van wege
het lage water de sloep niet genoegzaam beschermde, en moest
zelfs naar hare achterplaats te Philippine terugkeeren. Het
schip was de sloep aan den grond geraakt en een der matros-
sen daarin gekwetst geworden, zoo dat de manschap over de
schorren dit vaartuig verliet en hij de kanonneerboot n°. 13 hulp
lyken vragen. Deze, zoowel als de boot n°. 30, beschermde de
vassigensakte sloep, zoo veel zij konden, door van tijd tot tijd
kanonschoten te lossen, waardoor de vijand, die hij het weder-
opkomen van het water een bootje van wal zond, om de sloep
meester te worden, daarin verhindert werd.

Daar zich echter, zoo als de generaal *Destombes* aanmerkt,
eene nederlandsche vlag in de vastgeraakte sloep bevond, wilde
men tot redding daarvan niets onbeproefd laten en deze werd
dan ook tegen den avond, door de moedige daad van eenen
matros, *Hobeyn* genaamd, die, mettegenstaande het aanhou-
dend vuur des vijands, welke zich achter den dijk verborg,
naar de sloep toezwom, onder het geschied, der inwoners van
Philippine en het luide *hoosac* der soldaten en schepelingen,
naar de kannonneerboot teruggebragt.

— Er loopen geruchten, dat er eene verandering in het bel-
gisch ministerie zal plaats hebben. Volgens berichten uit Luik
van den 22 dezer, zou de heer de *Sauvage*, gouverneur dier
provincie tot minister van binnenlandsche zaken benoemd en
door den heer de *Leeuw*, deszelfs schoonbroeder, vervangen
zijn. Men zegt ook, dat de heer *Morot*, een der administrateurs
van de bank te Brussel, tot minister van finantien en de gene-

shal *Nypels* tot minister van oorlog zouden benoemd zijn; en zulks ter vervanging van de heeren *Tielemans*, *de Brouckers* en *Globet*; deze tijding verdient nadere bevestiging.

— De gouverneur van Luxemburg, die te Arlon resideert, zou aan den Regent van België 5000 man gevraagd hebben, om zich tegen de troepen van het rijverbond te kunnen verzetten.

— De aangekonde brieven van den 23 dezer melden, dat, na zeer langdurige debatten, den vorigen avond in het huis der gemeenten met 302 tegen 301 stemmen besloten is tot de tweede voorlezing van de bill, ter hervorming van het parlement. Hooger de meerderheid slechts uit eene stem heeft bestaan, beschouwt men haar als eene wezenlijke zagepraal voor het ministerie. In aanmerking genomen de buitengewone inspanning van krachten der tegenstanders van dezen maatregel. Mogt de bill in comité eenige belangrijke wijziging ondergaan, dan schijnt de regering besloten te hebben, het parlement te ontbinden, als zeker zijnde van in een nieuw huis der gemeenten eene groote meerderheid te zullen vinden.

— Volgens berichten uit Rome, hebben de opstandelingen, Ricci ontruimd en men legt, dat de jonge *Buonaparte's* voornemens zijn zich naar Corfu in te schepen.

— De benoemingen tot ridders van de beide orden van een groot aantal officieren en burgerlijke beampten, wegens hun gehouden gedrag tijdens de onlusten op Java, zien thans het licht: de majoor van den generaal staf *J. V. A. de Siuers*, en de kapitein der artillerie *D. W. van Gaen*, zijn tot ridders der militaire Willems-orde van de derde klasse benoemd, terwijl ongeveer 70 hoofd-officieren als onder-officieren en soldaten, de militaire Willems-orde van de vierde klasse hebben bekomen. Voorts zijn 14 zop officieren als burgerlijke beampten tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd en heeft Z. M. den gouverneur generaal gemagtigd om aan 13 personen *Duitsche*, *Fransche*, *Engelsche* of *andere* medailles te versieren. *Landelijke* *besluit*, waarbij bovengemelde beschikkingen gemaakt zijn en het welk van den 10 dezer gedagteekend is, nog bepaald, dat 61, zop militaire als burgerlijke beampten, welke in het besluit dan ook bij namen genoemd worden, bij eene afzonderlijke dagorde, zoo in het vaderland als in Indië, *officiële* melding zal worden gemaakt.

PROCLAMATIE

Luxemburg, den 14 maart 1834.

De luitenant-generaal, gouverneur generaal van het groot-herzogdom Luxemburg.

— Gezien art. 26 der finale acte van het weicher-congres van den 15 mei 1820, wegens de organisatie en de verdediging der landen, een gedeelte van het Duitsche bondgenootschap, welke artikel luidt als volgt:

„Wanneer in een der verbonden staten, de inwendige rust, door wederzijde der onderdanen, onmiddellijk bedreigd wordt, en dat de ziele verbreiding van oproerige bewegingen te duchten is, of indien er reeds opstand is uitgebarsten, en het gouvernement, na alle constitutionele en wettige middelen uitgeput te hebben, den bijstand van het bondgenootschap inroeft, dan is hetzelfde verplicht, dat gouvernement den spoedigsten bijstand voor het herstel der orde te leveren. Indien het, in het laatste geval, lukt, dat het gouvernement buiten de mogelijkheid is om het opstand te dempen, en hetzelfde te vernietigen wordt, dan den bijstand der bondgenootschaps in te roepen, dan is de bondsvergadering niettemin verplicht, om, zals zijner daartoe aangezocht te wezen, in het herstel van wettigen orde te voorzien. In geen geval nochtan zullen de te degen staten genomen maatregelen langer mogen duren dan het bijstand behoevende government zulks noodig zal oordeelen.“

Ingevolge gezien het 14de artikel van het door de Duitsche bondsvergadering genomen besluit van den 3 augustus 1820, wegens de wijze van ten uitvoer leggen van hare akten en wegens betaling der daardoor verwekte kosten, zijnde dit artikel van den Volgenden inhoud:

„De kosten van ten uitvoer leggen moeten de wezenlijke en aan het voorgestelde doel beantwoordende uitgaven niet te beven gaan. Het bondgenootschappelijk government, zogens het welk de executie gelast is, moet zonder verwijl de onkosten daarvan betalen, voor zover de gelijkwaardig zijn of die betaling ten minsten door eene goede borgtocht verzekeren. De reclamatiën of klachten, welke daartegen ingebracht mogen worden, zullen, op het rapport van eene commissie, door de bondsvergadering worden overwogen, iedere reis, dat de executie niet ten gevolge eener formele procedure gelast zal wezen; in dien echter de executie door eene austragale rechtbank mocht zijn uitgesproken, dan zullen ook de austragalen, welke het vonnis geveeld hebben, over de reclamatiën uitpraak doen. In de, by art. 26 der finale acte, voorzien gevallen, heeft het gover-

nement de vrijheid, om de schuldigen, tot betaling der door hunne misdaad veroorzaakte schade, voor de gewone rechtbanken, te vervolgen.“

Overwegende, dat deze bepalingen, de kosten eener militaire bezetting ten laste der oproerige landen doende komen, telkens het verhalen dier kosten verzekeren op de aanleggers van of medepligtigen aan de onlusten, zowel als op degenen, die zich tegen de terugkeering der wettige orde zouden mogen verzetten, hietzij zulks gewapenderhand, hietzij door zich in met dat herstel der orde onbestaanbare posten te handhaven, hietzij op eenige andere wijze, geschiedt;

Dat de lieden, welke de zaak betreft, opletten te maken op de gevolgen van het gedrag, dat zij bij dergelijke gelegentheden mogten houden, eene handelwijze is, volkomen overeenkomstig met de vaderlijke inzichten van Z. M. den Koning, groot-herzog.

De commissie van het groot-herzoglijk government gehoord.

Besluit:

De hierboven aangehaalde artikelen van de finale weicher-acte van den 15 mei 1820 en het besluit van den 3 augustus deszelfden jaars zullen, met en behoevens de tegenwoordige proclamatie, in de beide talen gedrukt en aangeplakt worden.

Zij zullen daarenboven in het administratief memorial van het groot-herzogdom worden geplaatst.

De luitenant-Generaal, Gouverneur-Generaal van het Groot-herzogdom.

B. Hertog van Saksen-Weimar, Van wege denzelfden.

GELLE, Secretaris-Generaal.

Helmond, Maart.

Sedert het begin van den Belgischen opstand, sommen eenige publieke schryvers het zich ten plegt te hebben gemaakt, om de Noord-Brabanders in het algemeen, als woelzuchtigen en gebatme handlangers der opstandelingen te doen voorkomen. Hoe zeer dan ook vrienden des vaderlands en der waarheid al het ongegrunde, al het spooze van dergelijke aantijgingen hebben aangevoerd en den lijdzamen Noord-Brabander recht doen, wedervaren, heeft dit hun echter den mond niet kunnen stoppen. Neen, men moet nu nog elke stad, elk plaatsje deszelfs handeel in het algemeen feit aanwijzen: immers zulke strekking had een artikel der *Corinthenische Courant* van den 6 maart, waarin men het *gros* der ingezetenen van Helmond, zonder eenige daadzaken bewijze aan te voeren, als de gevaarlijkste boden voor de orde en de rust, als de grootste dwespers, en de grootste onbeschaamde laster behoeft geene wederlegging. Het moet de Helmonders kennen om al het zwartgallige te bevoelen. Niet zij, die gewillig en met lijdzaamheid hunne lasten dragen en eene zware kwartiering ondergaan, maar zij, die vreedzame burgers hoopen en lasteren, zijn onrust stokers en dwespers, en verwijzen het vaderland eenen slechten dienst.

De Looz.

WATERBEREIDING

Volgens ontvangene berichten uit Nijmegen, heeft de hoogstand der rivieren onberekenbare schade veroorzaakt, daar genoegzaam alle polders aan die zijde der Waal waren ingesloopen zoodat men herkende, dat er meer dan 2000 bunders land onder water stonden. Behalve de rivier de Waal, die tusschen Maas en Waal, het welk voor een groot gedeelte door het kwelwater mede bedorven is. Duizende bunders met zaad en koersgewas, welke voor eenige weken nog zoo veel beloofden, zullen nu waarschijnlijk aan de opleveren, daar de onderzinking heeft gekend, dat, wanneer in deze maand het land onder water stond, tarwe en koolzaad altoos verloren is geweest.

— Het water blijft bij voortdurend in de rivieren vallende.

BEKENDMAKINGEN.

54. Bij de Gebroeders LANGENHUYSEN, HET WELGELIJKEND PORTRET VAN ZIJNE HEILIGHEID GREGORIUS XVI, Paus van Rome, in plaatdruk, geteekend naar LEONARDI van Rome. à 50 cents. Hetzelve is ook in alle soorten van lijsten te bekomen.

55. GEBROEDERS HARTOGENSIS, in de *Verwerstraat*, alhier, annouceren, dat zij ALLE SOORTEN VAN SCHATKIST-BILLETEN KOOPEN en VERKOOPEN.